

hed, vil jeg tage det som en bekræftelse på, at fornemmelsen er rigtig.

Og så til det konkrete indhold: En række af de punkter, som fremsættes i beslutningsforslaget, er jo allerede gennemført eller er ved at blive det. Det gælder f.eks. forslagens punkt 7, hvor forslagsstillerne efterlyser nogle forbedrede fingeraftryksregler. Jeg kan faktisk ikke forestille mig, at det skulle have undgået forslagsstillerens opmærksomhed, at der er fremsat et lovfor-slag den 12. marts. Der var i hvert fald debat om det her i Tinget, og de to partier deltog i debatten. Det er sådan, at V's og K's beslutningsfor-slag blev fremsat den 1. april, så det kan jo ikke være, fordi man ikke har vidst, at det var der. Nej, det, der er tale om, er, at man taler imod bedre vidende.

Men hvad ønsker forslagsstillerne sig så af forbedringer på fingeraftryksområdet? Det giver hverken forslaget eller bemærkningerne noget som helst svar på.

Det samme gælder forslagens punkt 8 om en forstærket indsats mod fupasylsøgere. Det fremgår ikke af forslaget, hvad det er for en indsats overhovedet, som man ønsker sig. Der er heller ikke et eneste ord i bemærkningerne, om at L 190 faktisk indeholder nogle regler, der vil motivere asylsøgere til at deltage i sagens oplysning. Jeg tænker her på bestemmelserne om, at asylsøgere, der ikke medvirker til sagens oplysning, kan pålægges meldepligt hos politiet og i øvrigt blive frataget andre ydelser end tag over hovedet og mad.

Det nævnes heller ikke, at justitsministeren den 26. marts har fremsat et ændringsforslag. Det er det, der har at gøre med straffeloven, retsplejeloven og våbenloven, og det hedder L 98. Herefter, når det er gennemført, kan politiet som led i efterforskningen af sager om menneskesmugling foretage indgreb i meddelelshemmeligheden. Og Rigspolitiet har jo allerede taget en lang række initiativer netop med henblik på at styrke indsatsen mod organiseret illegalt indvandring og menneskesmugling. Rigspolitiet har bl.a. nedsat en særlig efterforsknings-enhed og etableret et særligt efterforsknings-register.

Lad så gå med, at forslaget ikke angiver, hvordan indsatsen skal forstærkes. Lad gå med, at forslaget ikke forholder sig til de helt aktuelle initiativer, som regeringen har taget bl.a. på netop dette område. Men det er simpelt hen ikke i orden, når det i forslagens bemærkninger står, at regeringen og indenrigsministeren gang på

gang har lovet at gribe ind, og at der ikke er sket noget.

Ikke blot asylsøgere, men også politikere, burde holde sig på god afstand af fup og fidus, også selv om man er i opposition.

Ser man bort fra de forslag, som allerede er gennemført på udlændingeområdet, hvad indeholder det her beslutningsforslag så ellers?

Ja, punkt 4 er en opfordring til regeringen om, at uidentificerede udlændinge skal udsendes. Jeg siger det én gang til: uidentificerede udlændinge skal udsendes. Og dér må man jo spørge sig selv: Er det de tidligere regeringspartiers bud på det, som de kalder for en dynamisk flygtningepolitik?

Jeg vil godt spørge: Hvor skal disse uidentificerede udlændinge sendes hen? Jeg kender nemlig ikke noget land, som er villigt til at modtage mennesker, som vi ikke kan dokumentere har den ringeste tilknytning til landet. Altså igen her: ren pop og propaganda.

Og fuldstændig den samme mangel på forståelse viser forslagsstillerne, når de i punkt 6 opfordrer regeringen til, at afslag på asyl skal medføre omgående udsendelse. Se, det er der jo ikke noget nyt i overhovedet. Sådan er det allerede i dag. Det står i reglerne i udlændinge-loven.

Derfor er jeg nødt til at spørge forslagsstillerne, hvordan de har tænkt sig, at disse udlændinge skal udsendes, når udsendelse af den ene eller den anden grund ikke er mulig. Det er jo ikke sådan, at myndighederne bare sidder med hænderne i skødet og lader være med at foretage sig noget, når en asylsøger har fået afslag på asyl.

Jeg vil godt sige til Folketinget, at det er min opfattelse, at Rigspolitiet her gør et seriøst arbejde for at udsende dem så hurtigt som overhovedet muligt, men som enhver ved, fordi sådan har det været i adskillige år, så kan der være nogle tilfælde, hvor udsendelse simpelt hen ikke kan lade sig gøre for øjeblikket, og det kendteste eksempel er selvfølgelig asylsøgere fra lande, som nægter at tage deres egne statsborgere tilbage.

Men alle disse dybt alvorlige spørgsmål forholder forslaget sig overhovedet ikke til.

Et andet eksempel på den manglende seriøsitet, som man ser både i selve teksten og også i bemærkningerne, er det, der er anført i bemærkningerne til punkt 4. Her påstås det, at jeg op til valget i 1994 skulle have udsendt flere pressemeddelelser, hvori det blev oplyst, at